

[Gerda Tosti Nielsen.]

ikke på forhånd afvise at medvirke til nogen. Vi understreger den henstilling i betænkningen, der opfordrer statsministeren og trafikministeren til at tage problemet op til behandling, og vi kan i øvrigt anbefale tilslutning til ministerens ændringsforslag om en udskydelse af lovens ikrafttræden til 1. juli 1972.

Ruth Olsen: Det kom formodentlig ikke som den helt store overraskelse for ministeren, at udvalget ikke kunne nå til enighed om løsningen af problemet omkring postvæsenets underskud på bladudbringning; ja, vi kunne end ikke blive enige om, hvorvidt der overhovedet var et problem. Ministeren spillede bolden ud, nu spiller vi den tilbage igen, så er vi lige vidt.

Men til ministerens videre overvejelse vil jeg kort skitsere vor holdning til problemet. Postvæsenet er at betragte som et samfundsserviceorgan, der selvfølgelig skal drives så rationelt som overhovedet muligt, uden at kundebetjeningen dog bliver for ringe. Det er tilstrækkeligt, når postvæsenet som helhed balancerer økonomisk. For øjeblikket ser det ud til, at underskuddet ved bladudbringning kan dækkes ind af postvæsenets øvrige indtægter, men det vil kun gælde i ganske kort tid, og så melder spørgsmålet om forhøjelser på bladbesørgelsen sig uundgåeligt.

Jeg vil ikke afvise rimeligheden i en mindre forhøjelse, især ikke hvis vi kunne få en bedre service. Dermed mener jeg, at morgenaviserne f. eks. kom ud til abonnenterne om morgenen og ikke som nu hen på formiddagen som oftest. Men da vi i de sidste år har talt så meget om støtte til dagspressen, forekommer det mig at være en fornuftig og administrativt nem form for støtte at sørge for billig udbringning, og den giver ikke nogen egentlig forskelsbehandling, om end jeg godt er klar over, at det er de borgerlige blade, der har mest glæde af den. Af hensyn til postvæsenet ville jeg finde det rimeligt, at det fik et beløb godskrevet, så det i hvert fald undgik at skulle figurere med negative tal på statsbudgettet, men det var måske nok så hensigtsmæssigt, om postvæsenet fik øgede indtægtsmuligheder.

En sådan mulighed ligger der i oprettelsen af en postsparebank, eller en girobank

burde den vel snarere kaldes, en lønmodtagernes statslige girobank vil jeg foretrække at kalde den. For en lønmodtager, der i dag får anvist løn på en almindelig bankkonto, ville det være meget nemmere, om den blev anvist på en girokonto. Med ganske få ændringer kunne girokontosystemet blive et særdeles godt og for kunderne behageligt system. F. eks. kan man pr. brev hjemmefra ordne sine indbetalinger og derved undgå de lange køer på posthuset. Det kunne gøres obligatorisk for alle lønmodtagere at få lønnen anvist på en girokonto, og girokontoret kunne fradrage skatten, hvorved arbejdsgiveren blev befriet for en tung byrde, hvilket yderligere ville forhøje statens likviditet, hvad jeg må anse for noget gunstigt. Der er altså mange aspekter ved en sådan girobank; dette var blot et par af dem.

Vi har i betænkningen henstillet til ministeren at søge en sådan girobank realiseret, vel vidende, at dette kræver en del forberedende arbejde. Jeg ville imidlertid gerne, om ministeren kunne give mig tilsagn om, at han er indstillet på at gøre noget ved denne sag snarest muligt; i øvrigt vil vi stemme for det foreliggende lovforslag.

Merete Bjørn Hanssen: Som det fremgår af betænkningen, er der i mit parti ikke enighed om den henstilling, der rettes i betænkningen fra udvalgsflertallets side til ministeren for offentlige arbejder og statsministeren om at overveje den ordning, der eksisterer med hensyn til takstmoderationen på presseområdet.

Nu er det jo sådan, at statsministeren og trafikministeren naturligvis ikke kan sidde en henstilling fra et udvalgsflertal i folketinget overhørig, og jeg vil bare gerne knytte nogle bemærkninger til dette problem, sådan som jeg ser på det som mit partis ordfører, da loven om dagspressens finansieringsinstitut for knap 2 år siden blev vedtaget her i tinget.

Det var jo sidste gang, spørgsmålet om den støtte, der ydes dagspressen gennem moderation i posttaksterne, var til behandling, og denne lov om dagspressens finansieringsinstitut havde som forudsætning, at de gældende støtteordninger blev opretholdt. Af betænkningen fremgår alene, at den daværende statsminister gav tilsagn om at nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg, der